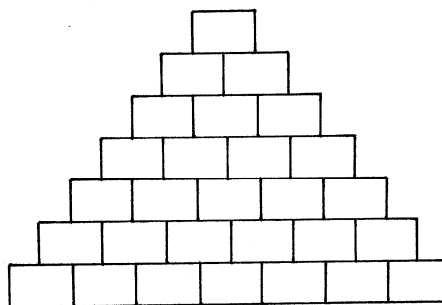

Stránka pro rodinu

Pyramida

spojka
zkratka pro autorský arch
papoušek
řeka ve Švýcarsku (s českou koncovkou)
žaludeční léky hořké chuti
ženské jméno
italské město

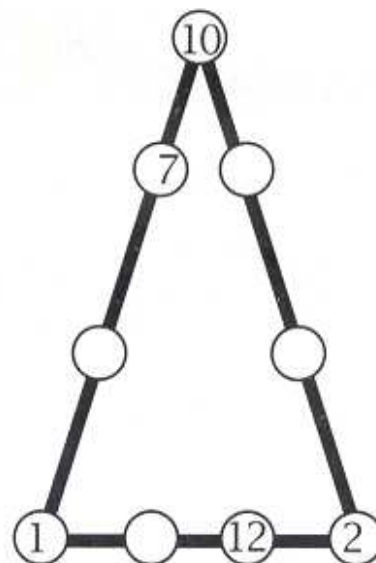
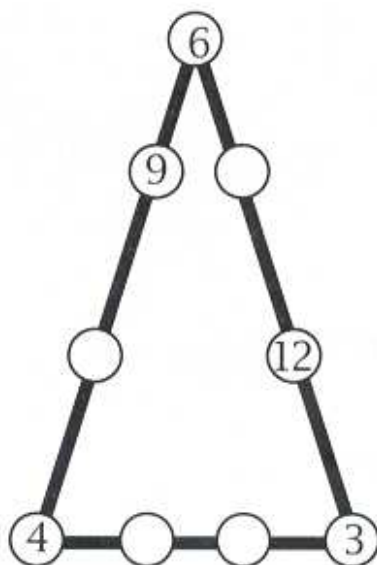

Na tomto obrázku je ukryto sedmáct pohárů. Najděte je?

Počítání:

Napište do prázdných kroužků čísla od 1 do 12 tak, aby na každé straně trojúhelníku vyšlo číslo 26.

SVINOVNÍČEK

Číslo 5/05

27. 11. 2005

Farní
časopis

Milí farníci, farnice a farničátka,

ani nevíte, jakou jste mi udělali radost, když jsem viděl, kolik jste mi toho v poslední době napsali. Je vidět, že se v naší farnosti stále něco děje! Někdy dokonce proběhly v jeden den až čtyři akce najednou! To znamená, že svinovská farnost je opravdu živá.

Tentokrát se sešly články shrnující život farnosti za poslední dva měsíce. Některé vzpomínají ještě na oslavy konce prázdnin, zatímco jiné už se obracejí v myšlenkách k

oslavám Vánoc. Když jsem si přečetl další akce, které jsou plánovány na svátky a po nich, myslím, že nás toho čeká ještě tolik, že se vůbec nemusím bát, že bych do příště zhubnul! Díky tedy za to, že si mě tak pěkně vykrmujete!

V ulicích už to všude dýchá atmosférou Vánoc, ale my křesťané nemáme kam spěchat. Pro nás nastává touto nedělí advent, doba přípravy na Vánoce. Když se zeptáme dětí, co všechno je třeba na Vánoce připravit, odpoví vám: kapra a stromeček. A hlavně dárečky! Dospělí zas uvažují nad vánočním úklidem a nad tím, kolik to zas všechno bude stát.

Zvykli jsme si dávat navzájem drahé dárky, v hypermarketech bývá před Vánocemi mnohem více lidí než v kostele! A jejich tržba bývá vyjádřena obrovským číslem s mnoha nulami na konci. Tak mě někdy napadá, kolik to asi stálo, když se Ježíšek narodil? Jedno otevřené srdce

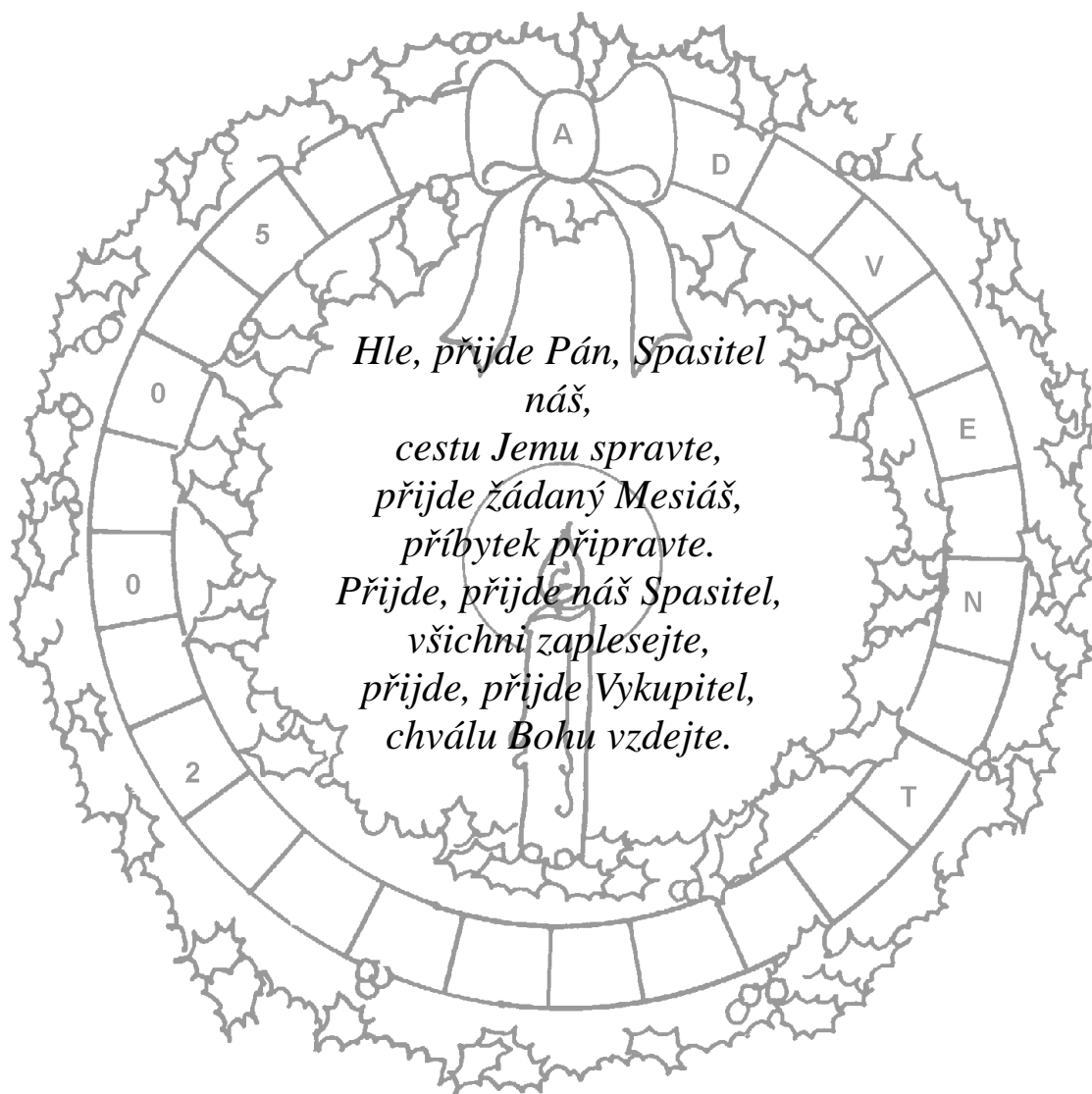
Mariino a jedno Josefovo. Jeden oslík ochotný nést Marii na svých zádech do Betléma. A pak už jen pár plenek, trocha slámy, vůl a chudá stáj. A přesto tu noc viděli anděly, slyšeli Sláva na výsostech Bohu.

I letos žije na zemi spousta lidí, jejichž majetek se moc neliší od toho, co měla svatá rodina v onu noc. Přesto budou možná jejich Vánoce šťastnější než Vánoce těch, kdo rozbalí dárky za spoustu tisíc a pak usnou u televise, aniž by věděli, čím narozeniny vlastně slaví.

Už tolikrát jsme všichni prožili Vánoce. Víme, co nás čeká: kapr, společná večeře, dárky, půlnoční... Ale hlavně radost, že se nám narodil Spasitel, Kristus Pán.

Přeji vám všem krásný advent a ještě hezčí Vánoce. Díky za všechno, co jste mi napsali a těším se, že si po svátcích zase budu moct přečíst, jak jste to všechno letos prožili.

Váš Svinovniček

Svatá Barbora (4.12.)

Žila ke konci 3. století v Nikomedii (v dnešním Turecku). Byla dcerou zámožného Dioskura. Byla velmi krásná, učená a bystrého rozumu. Nejbohatší a nejhezčí mladíci z města se o ni ucházeli, ale ona cítila, že musí být ještě něco jiného a všechny je odmítala.

Chodila mezi skupinku křesťanů, kteří se schovávali před císařským pronásledováním, a v dlouhých rozhovorech se snažila pochopit jejich víru, až dospěla k poznání, že našla to, co hledala. Její otec byl fanatický nepřítel křesťanů a snažil se bránit dceři ve styku s křesťany. Dal proto postavit u domu věž a do ní chtěl Barboru zavřít. Během

stavby na krátký čas odjel a Barbora mezitím přikázala dělníkům, aby místo dvou oken udělali tři. Po návratu se rozlíčený Dioskuros ptal dcery, co to má znamenat, a ona mu odpověděla, že je to symbol Trojice a že se nechala pokřtít. Když ji chtěl otec zbít, otevřela se prý země a ukryla dívku v trhlíně. Později odvlékł Barboru k místodržícímu, který ji dal zbičovat. V noci se jí zjevil Kristus a zahojil její rány. Dalšího dne dal místodržitel Barboru bít kyji, pálit pochodněmi a uříznout jí prsa. Takto znetvořenou ji chtěl hnát ulicemi. Objevil se však anděl z nebe a zakryl její krvácející tělo bílým oděvem. Když bylo vidět, že mučením ničeho nedosáhnou, byl vydán rozkaz usmrtit Barboru mečem. Tento čin vykonal Barbořin otec Dioskuros vlastní ru-

kou. Sotva odložil vražedný nástroj, byl sám zabit bleskem. Stalo se to roku 306, kdy vládl císař Galerius Valerius Maximin, jeden z nejkrutějších pronásledovatelů křesťanů.

Je patronkou: věží, horníků, sedláků, architektů, stavebních dělníků, pokrývačů, zedníků, slévačů (zvonů), kovářů, kameníků, tesařů, horníků hrobníků, zvoníků, kloboučníků, kuchařů, řezníků, tunelářů; dívek; zajatců; dělostřelectva; pevností; hasičů; umírajících a za dobrou hodinku smrti; proti ohni; proti bouři; proti horečce a proti moru; pomocnice v nouzi

Atributy: kalich s hostií, věž s třemi okny, meč nebo kladivo jako nástroje jejího umučení, drobná postava Dioskura u jejích nohou, páv, pochodeň, koruna, kniha, palma.

(www.abcsvatych.com)

(zpracoval V. K.)

Od posledního čísla časopisu Svinovnicek (4/05 z 4.9.2005) přijali

svátost křtu:

Aneta Maděrová 25.9.

Martin Šarkäzi 2.10.

Zdeněk Šarkäzi 2.10.

Matěj Josef Gelnar 8.10.

Marie Pítrová 8.10.

Barbora Sedláčková 9.10.

Barbora Pavlíková 20.11.

Ondřej Pavlík 20.11.

svátost manželství

Josef a Kateřina Urbánkovi 17.9.

Miroslav a Soňa Farští 8.10.

Pavel a Pavla Šulákovi 29.10.

rozloučili jsme se:

pan František Lukáš + 4. září

paní Marta Kosňovská + 27. října

paní Margita Švenková + listopadu

pan Jan Jurček + 25. listopadu

Křesťanská zralost aneb svátost křtu, eucharistie a biřmování

Jak bylo napsáno v předcházejícím pojednání, je druhou ze základních podmínek křtu dítěte slib rodičů, že dítě budou vychovávat ve víře. Co se tedy rozumí pod skutečností vychovávat ve víře?

V zásadě se při přípravách vynořuje dvojitý postoj rodičů. První se dá vyjádřit formulací: „ať je dítě hlavně pokřtěno a pak ať se samo rozhodne“, druhý pak slovy: „chceme naše dítě ve víře v Ježíše Krista vychovávat“

První formulace zní sice na první pohled tolerantně, ale ve skutečnost to znamená, že rodiče rezignují na náboženskou výchovu svých dětí v očekávání, že rozhodnutí jejich dětí pro víru „nějak samo spadne z nebe“. K takovému postoji je nutno dodat následující:

a. Náboženská formace dítěte je výsadní právo ale zároveň i nelehká povinnost rodičů. Nedílnou součástí náboženské výchovy dítěte je vedení k pravidelné návštěvě nedělní mše sv., k prožívání svátosti smíření (zpovědi) a svatého přijímání a také ve věku dospívání vybudování k přijetí svátosti biřmování. Jestliže se dítě křtem stalo katolickým křesťanem, je potřeba mu dát poznat a zažít, co obnáší a jak vypadá křesťanský způsob života. Když to rodiče nedělají, banalizují nebo zpochybňují (třeba tvrzením, že stačí jen křest nebo že první svaté přijímání může být zároveň i posledním, nebo tím, že přece není důležité být každou neděli v kostele), pak zásadním způsobem znevěhodňují dítěti celé křesťanské poselství. Když toto dělají, pak je zde veliká pravděpodobnost, že se dítě pro víru v dospělosti rádo a svobodně rozhodne.

b. Pomineme-li tento aspekt, pak je ve formulaci „o náboženské nevychově“ rodičů skryt další alarmující prvek. Rezignace na náboženskou výchovu vlastních dětí je totiž také rezignací na vlastní víru. Ta sotva byla při křtu vyznána, je postojem rodičů popřena. Každý rodič chce přece předat svým potomkům ty nejlepší a pro život nejdůležitější hodnoty. Víra v Boha - tak to musí říci každý k víře se hlásící rodič, chce-li být alespoň trochu věrohodný a pravdivý - patří k důležitým, ne-li k nejdůležitějším životním hodnotám věřícího člověka. (z ní ostatně vyrůstají všechny ostatní hodnoty důležité pro život). Když tedy věřící rodiče přistupují ke svým – z jejich rozhodnutí pokřtěným dětem tak, jako kdyby víra v Boha byla hodnotou nedůležitou a když výchovu k ní a pro ní přenechávají až na nějaké „z nebe spadlé rozhodnutí“ pak vlastně naznačují, že nechtějí zodpovědnost za „**dítě jako dar od Pána Boha**“ akceptovat. To je ale selhání nejen v rámci nábožensky ale i obecně lidsky chápaného úkolu rodičovství.

Druhý postoj „chceme naše dítě ve víře vychovávat“ je charakterizován více či méně aktivním vedením dítěte – výchovou v prožívání vztahu k Bohu. Neexistuje žádný dokonalý výchovný recept. Rodiče opření o příklad vlastního života v postupných krocích – podle toho, jak je dítě schopno vnímat, otevírají dětskou duši Božímu působení. Nejprve v rámci rodinného společenství, později skrze nedělní mši sv. ve farním společenství. Významným krokem další formace je už výše naznačené přijímání svátostí dovršující se zralým rozhodnutím už dospělého člověka ve svátosti biřmování, doplňkem pak je výuka náboženství.

Pro náboženskou formaci je zásadní a nejdůležitější příklad rodičů. Procentuálně se tento vliv dá vyjádřit 75 – 90%, pak následuje vliv farního či širšího rodinného společenství 5 – 20%, na posledním místě je ovlivnění skrze výuku náboženství. Té se přičítá 2 – 7% vlivu při náboženské formaci dítěte.

(o. Jan, pokračování příště)

Dnes si povídáme ... s P. Miroslavem Pilchem, rodákem ze Svinova

Otče, v poslední době Vás můžeme častěji vidět ve Svinově, přesto Vás asi všichni farníci dobře neznají. Můžete nám o sobě říct něco bližšího? Odkud pocházíte?

Narodil jsem se ve Svinově, téměř naproti kostelu v chaloupce vedle usedlosti rodiny Bedřicha Krále. S ním jsem stejný ročník. Prožili jsme spolu dětství i mládí. Rodina Králová měla tehdy menší hospodářství a já byl u nich velmi často, zvláště když se v létě mlátilo obilí ve stodole nebo pásly krávy na mezi a v zimních měsících, kdy se škubalo peří a zpívaly se při tom pěkné písničky. I moje maminka tam chodívala vypomáhat.

Jaké máte vzpomínky na dětství?

Základní školu jsem absolvoval ve Svinově. Naše rodina byla velmi početná. Bylo nás 5 dětí - čtyři sestry a já jediný syn. Měli jsme útulnou a pěknou rodičovskou pohodu, i když nebylo vždy všeho dostatek. Tatínek byl dělníkem v tehdejší rourovně -fabrice, jak se krátce říkalo. Dům nebyl náš. Bydleli jsme v nájmu u rodiny Balanarové. Měli jsme se všichni rádi a byli jsme spokojeni. Tuto rodinnou pohodu jsem měl jen do 15. roku svého života.

Co se stalo potom? Jak zasáhla válka do Vašeho života?

V roce 1938 až 1939 nastala okupace Sudet a řeka Odra i ve Svinově tvořila hranici s Protektorátem Čechy a Morava. V té době jsem studoval na gymnáziu v Ostravě. Ze Svinova do Ostravy bylo potřebné mít hraniční propustku, abych mohl každý den dojíždět do školy. Propustku jsem nedostal. Od německých úředníků ve Svinově jsem obdržel tuto radu: Budeš-li studovat na německém gymnáziu v Ostravě a dáš se tam zapsat,

dostaneš propustku přes hranice na každý den. Do českého gymnázia se propustka nedává. Chceš-li dál studovat českou školu, musíš se do Ostravy vystěhovat. Což nebylo tak snadné. Ale Boží řízení se ukázalo i zde. Tehdy jsem měl sestru provdanou v Ostravě a u ní jsem bydlel v malém bytě. Tím skončil pro mne rodičovský domov. Už jsem se nikdy natrvalo k rodičům nevrátil. Jen na velké svátky jsme se mohli navštěvovat. Tak tomu bylo až do maturity v r.1944.

Tehdy jako studenti jsme byli i totálně nasazení a museli jsme odpracovat několik měsíců v ostravských šachtách. Takto jsem poznal i hornické farání za uhlím. V r. 1944 -45 jsem se přihlásil na bohosloveckou fakultu (tehdy jen učiliště, protože všechny vysoké školy byly zavřené po zavraždění Haidrycha.)

Kdy jste ucítil poprvé povolání ke kněžství? Kdo byl pro Vás prvním vzorem dobrého kněze?

Už od chlapeckých let jsem toužil stát se knězem Kristovým. Velikým vzorem mi byl důstojný pán ThDr. Ladislav Kubíček - zakladatel a budovatel svinovského kostela. To bylo velkolepé dílo a v té době velmi těžké. Bylo to právě v době nezaměstnanosti a finanční krize. Osobně prosil a navštěvoval rodiny ve Svinově (byl kaplanem v Porubě), psal, tiskl prosby, rozesílal po farnostech a podařilo se mu dílo, které nemá obdobu jinde. On byl nástrojem Božím a přes něho se to požehnání Boží uskutečnilo. A svinovský kostel je požehnáním pro celé město. Dej, Bože, Dr. Kubíčkově věčnou slávu. Jeho osobnost a zářivý příklad dobrého kněze - lidumila mi byl povzbuzením.

Na Vánoce r. 1939 byl vysvěcen na kněze svinovský rodák důstojný pán Leopold Hampl. Měl svou primici. - I tato událost mi svítila jako zářivá hvězda ke svatému kněžství.

Kdy a kde jste studoval teologii?

Zpočátku jsem studoval v Olomouci. Studium na teologické fakultě univerzity Palackého v Olomouci trvalo 5 roků. I seminární výchova k tomu. Vše jsem absolvoval klidně a s úspěchem. Měl jsem v úmyslu dosáhnout doktorátu teologie. S Boží pomocí jsem úspěšně složil 3 státní zkoušky předepsané k doktorátu. To vše bylo dobrovolné navíc k normálním zkouškám o pololetí a na konci každého ročníku. Chyběla mi disertační písemná práce a rigorosum. Žel Bohu nedokončil jsem. Proč? Vyžadovalo to dojíždět jednou týdně na fakultu. První rok jsem absolvoval, avšak v té době byla fakulta z Olomouce přeložena do Litoměřic. Tam bylo opravdu velmi obtížné dojíždět.

Kde jste všude působil?

Po vysvěcení jsem byl ustanoven kaplanem v Březové u Svitav. Mým světitelem byl tehdy olomoucký p. arcibiskup Dr. Josef Matocha, který byl později internován ve své rezidenci v Olomouci. A tam také po mnoha letech zemřel. Byl to novodobý mučedník. Kaplanem jsem byl krátce v Ivanovicích na Hané. Potom už samostatně na faře v Třebářově u Moravské Třebové. Odtamtud jsem byl přeložen sem do Slezska - jako farář asi 4 roky v Olbramicích, krátce asi necelé 2 roky v Kopřivnici a v roce 1963 jsem byl přeložen do Klimkovic, kde jsme prožil téměř půl svého života, celých 42 roků služby na vinici Boží bez přerušení až do penzionování letos v létě r.2005. Odchod do důchodu jsem pečlivě připravoval a plánoval. Chtěl jsem koupit nějaký starší domek. Avšak některé byly příliš staré, žádaly velké opravy, jiné zase příliš veliké - bývalé statky, jiné mokré a nevlídné a tak podobně. Pensionování

přišlo celkem náhle a já nebyl připraven.

Kde bydlíte nyní?

Musel jsem uvolnit farní budovu v Klimkovicích. Ještě štěstí, že jsem měl po rodičích jednopokojový byt v Porubě. Byl volný a prázdný. Tam jsem se provizorně a rychle nastěhoval a nyní hledám a snažím se o něco většího. Zde v Porubě mám jen to nejnnutnější a zbytek nábytku a svršků mám uskladněn v Klimkovicích v hospodářské budově - bývalém chlévě. Vše mám zakryto igelitovou folií, aby to přes zimu vydrželo.

Příští rok na jaře, dá-li Bůh, budu mít větší bytový prostor. Tam se definitivně přestěhuji.

V současné době jsem jako výpomocný kněz - pohyblivý. S pověřením nejdůstojnějšího otce biskupa mohu zastupovat v kterékoliv farnosti, když mě místní pan farář pozve. Je to pro mě mnohdy náročné i namáhavé v tomto mém věku. Ale pro věc Boží to rád dělám a Pánu Bohu děkuji za sílu a zdraví.

Kdybyste chytil zlatou rybku a mohl si pro naši farnost přát tři přání, která by to byla?

1. Aby Boží svatyně Krista Krále ve Svinově byla vždycky dominantou a chloubou celého města.
2. Ježíš Kristus Král ať má stále v tomto kostele velké množství věřících ctitelů a vyznavačů.
3. Ať farnost svinovská má na přímluvy Panny Marie starostlivé a dobré kněze jako je nynější důstojný pán ThLic. Jan Larisch.

(Lukáš a Petra)

Loučení s prázdninami

Na konci prázdnin měla naše farnost akci „Loučení s prázdninami“. Moc lidí se přišlo podívat. Bylo to organizováno hlavně Martinem a o. Larischem. Jídla bylo dost, zábavy taky. Mohli jsme si zahrát kuželky, Honza Blažek vymyslel skákání přes laťku (účastnily se hlavně Karolínka a Eliška). Taky jsme opékali ryby, špekáčky, hodní lidé napekli buchty... Určitě si to všichni užili. (Kristýnku vozil obrovský pes na malém vozíčku !)

Pokud někdo na tuto akci přišel mrzutý nebo naštvaný, tak domů odcházel s dobrým pocitem, s radostí a novou energií do života...

Snad se tato akce bude příští rok znovu opakovat !!!

(Anežka M.)

Počítačový kurz

Naskytla se možnost, aby se v naší farnosti uskutečnil vzdělávací kurz „práce s počítačem a na počítači.“ Jedná se celkem o 12 vyučovacích hodin rozdělených do čtyř tříhodinových bloků. Nejprve se dvě vyučovací hodiny probírají konkrétní základy práce na počítači a následně je hodina určená k procvičování. Cena celého kurzu je 400 Kč. Školící program, školitele i počítačovou techniku zabezpečuje firma „Ha-vel“. O absolvování kurzu dostává žák státní osvědčení.

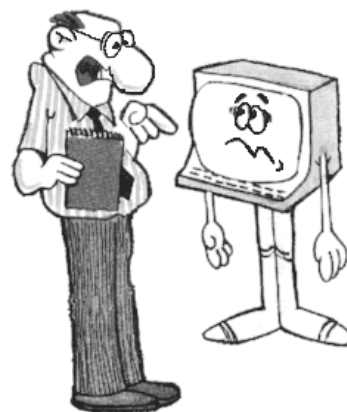
Místo a termín konání: sál farní budovy - středa 4. + 11. + 18. + 25. ledna 2006.

Čas: I. turnus od 9.00 – 12.00 hod.

II. turnus od 16.00 – 19.00 h.

Počet žáků ve skupině je 10, pro uskutečnění kurzu je nutný počet 8 žáků.

Přihlášky v průběhu prosince na faře. V závěru roku 2005 bude oznámeno otevření kurzu. Kurzovné se bude vybírat před zahájení první lekce.

(o.Jan)

Výlet do Jakutské republiky

V den slavení misijní neděle jsme vyposlechli přednášku našeho pastoračního asistenta Martina Sudory o tom, jak on sám, coby misionář, působil v Jakutské republice. Na chvíli jsme překonali vzdálenost několika tisíc kilometrů, abychom se v prostorách našeho kostela dozvěděli co možná nejvíce o této republice.

Děkujeme Vám, Martine, že jste se s námi podělilo zážitky, které jste prožil a zachytil na fotografiích a také za informace a fakta, která jste pro nás zpracoval.

(S.P.)

Betlémské světlo

*"To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila."
(Jan 1,5)*

Již od roku 1986, tedy letos už po dvacáté, poputuje světlo z Ježíšova rodiště – z Betléma, do Evropy. Tato krásná tradice byla tenkrát zahájena pracovníky Rakouského rozhlasu a televize, kteří tak chtěli obohatit svou charitativní akci na pomoc postiženým dětem.

Od té doby každoročně před vánočními svátky zapaluje z věčného světla v betlémské bazilice Narození některé evropské dítě plamínek, který je pak ve speciální lucerně letecky převezen do některého z chrámů ve Vídni. Odtud pak je světlo rozváženo do sousedních zemí.

Loni se rozšířilo betlémské světlo již do 14 evropských zemí, ale i do USA, Jihoafrické republiky, ba i do vzdáleného Vladivostoku.

Jako obětaví světloňosi rozvážejí betlémské světlo skauti ze všech zúčastněných zemí.

V České republice bylo světlo poprvé rozvezeno v roce 1989. Letos k nám do Ostravy dorazí betlémské světlo 17.12. v 8:55 (Svinov), v 9:05 (Hl. nádraží).

České dráhy vycházejí přitom vstříc řadou rychlíků a dalších spojů se speciálně označenými vagóny, které se z Brna rozjíždějí do Prahy, do všech českých a moravských krajů, krajských a ostatních měst, městeček i maličkých obcí.

Na jejich zastávkách pak čekají další světloňosi – a tak se šíření betlémského světla stává starostí – ale hlavně radostí celé naší české země. Kéž se s jeho jasem do ní dostane i společná láska a víra v Boží slovo.

Tříkrálová sbírka

Tradiční tříkrálová sbírka bude probíhat od 2. do 15. ledna 2006. Prosíme farníky o vytvoření tří nebo čtyřčlenných skupinek a o nahlášení základních iniciál zodpovědného vedoucího skupiny ve farní kanceláři. Toto opatření je nutné pro včasné zajištění průkazky a evidované pokladničky. Další bližší informace na nástěnce v kostele a při nedělních ohláškách.

V neděli 1. ledna 2006 v 9.30 hod. bude při mši sv. v katedrále Božského Spasitele biskupem Františkem všem koledníků požehnáno.

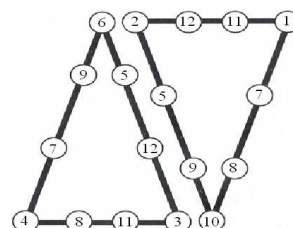
Kontakt na koordinátora Tříkrálové sbírky:

Eva Teicherová, tel. 596 783 011, 604 928 153

Vyluštění pyramidy:

A, AA, ARA, AARA, AMARA, TAMARA MARATEA

Počítání:

Dárek pro černouška

Nedávno mé irské holky přiběhly domů a že prý potřebují do školy krabici od bot. „K čemu ji potřebujete?“ chtěla jsem vědět.

„Budeme posílat vánoční dárky dětem v Africe,“ vysvětlovaly jedna přes druhou. Postupně jsem se dozvěděla o celé akci více. Jejich škola tradičně posílá vánoční dárky chudým dětem v Africe, Rusku, Kosovu a dalších chudých zemích. Každé dítě přinese do školy krabici od bot a do ní vloží nějakou hračku, knížku nebo omalovánku. Krabici obalí vánočním papírem a napíše jméno a adresu konkrétního dítěte v Africe. Pak všechny krabice hromadně škola pošle. Dokážu si představit radost toho černouška, když otevře krabici a vytáhne plyšového medvěda...

To mě skutečně oslovilo. Vůbec celý systém charity je v Irsku perfektně vypracován.

Charita je tady obrovská organizace s mnoha oblastmi působení. Pracují v ní nejen dobrovolníci, ale také spousta lidí na plný úvazek a za svou práci jsou velmi dobře placeni. Pokud chce člověk přispět na dobročinné účely, stačí, když se kterýkoliv den projde městem. Na ulicích stojí lidé s pokladničkama a vybírají nejen na chudé země, ale i pro nemocné, staré lidi, opuštěné děti. Ve vlaku nebo autobusech můžete vidět letáčky s oslovením:

„Jedete do práce? Miliony dětí na celém světě taky. Pomozte dětem.“

Pokud chcete přispět šatstvem, také nemusíte chodit daleko. Téměř každý týden chodí do schránky igelitové sáčky s logem charity. Vybírá se oblečení, záclony, deky, knížky... cokoliv užitečného. Když sáček naplníte, stačí ho jen vystrčit v určený den před dveře (u nás je to v pátek) a pracovník charity si ho tam vyzvedne.

V kostele bývají v neděli pravidelně dvě sbírky. Lidé jsou tady bohatší než my, ale ze svého bohatství se obvykle mnohem více dělí.

Jednu neděli v září navštívil místní farnost kněz, který se zrovna vrátil z misií v Africe. Vyprávěl o drsných podmínkách, v nichž tam lidé žijí a tu neděli se konala sbírka na pomoc oné vesnici, kde pan farář působil. Lidé mimořádnou sbírku nečekali a přesto mezi sebou kromě běžné nedělní sbírky vybrali ještě 46 000 Eur! O pár neděl později nám místní pan farář sdělil, co se za to pro vesnici nakoupí. Když o tom uslyšeli lidé v Africe, uspořádali prý slavnost a tančili radostí.

O kolik radosti by bylo na světě více, kdyby každý z nás věnoval třeba jen pár korun pod „africký vánoční stromeček?“

(Petra)

Podzimní pout' v září 2005

První zastávkou bylo odpočívadlo Rohlenka, kde jsme se mohli posilnit ranní kávou a nějakou tanní dobrůtkou. Přechod přes hranice proběhl bez potíží a bez čekací doby.

Na místo určení -k našim sousedům, jsme dorazili po deváté hodině. Mše svatá byla o půl jedenácté, do té doby jsme měli čas nejen na prohlídku okolí, ale i na modlitbu přímo v Bazilice Panny Marie Sedmibolestné. Věřím, že mohu hovořit za všechny naše poutníky, kdy řeknu, že jsme při mši svaté prožívali krásné sváteční chvíle díky Boží přítomnosti a doprovodu varhan a zpěváků. Po mši svaté jsme se posilnili chutným obědem v budově školy přímo vedle baziliky. Po obědě náš pan farář domluvil se šaštínským panem farářem prohlídku chrámu. Poznali jsme dalšího duchovního se smyslem pro humor. Po písni a modlitbě jsme odcestovali zpět do naší republiky. Slovenskou hranici jsme přešli opět bez problémů.

Na zpáteční cestě jsme navštívili Slovácké Sudoměřice, kostel Krista Krále, kde jsme se setkali nejen se staříčkým panem farářem, ale i s panem arcibiskupem Graubnerem, který zde dopoledne uděloval svátost biřmování. Druhou zastávkou byl Uherský Brod, kde jsme již byli očekáváni panem farářem Františkem Králem, který nás provedl třemi svatostánky -kostelem Krista Krále a klášterem přímo v Uherském Brodě a poté kostelem Krista Krále v Prakšicích. Ten posledně jmenovaný dýchal novotou, po rekonstrukci interiéru. Je postaven nad vesničkou a z dálky vítá svou výraznou mozaikou Panny Marie, která je umístěna na čelní straně kostelíka. I zde, jako na předchozích místech, jsme společně a i každý sám v tichu nitra mohli děkovat, prosit, klanět se, odpouštět...

Naši poslední zastávkou byly Luhačovice, kde jsme se posilnili nejen duchovně. Po hodinovém osobním volnu jsme po půl sedmé odjížděli domů. Asi po dvou hodinách jízdy jsme vystupovali u našeho svinovského kostela. Vrátili jsme se sice mírně unaveni, ale vděční za šťastný návrat.

Díky panu řidiči, našemu panu farářovi za duchovní vedení v autobuse a v kostelích, které jsme navštívili. Díky paní Dluhošové za uskutečnění poutě, díky paní Šolcové za informace a díky za všechny příjemné a pohodové chvíle strávené ve společenství svinovských farníků. (S.P.)

Milý deníčku,

17.11.2005

Dnes jsme tu měli až čtyři akce, takže se to tu hemžilo lidmi.

V 9.30 začal dětský bibliónář. Tentokrát přišlo 9 dětí našich a 4 hosté z Prakšíc. Eliška, čtvrtáčka, se dostala až na úroveň 5 000 000 Kč, tedy až ke 14. otázce, zatímco ostatní skončili okolo 5.-9. otázky. Atmosféra byla velmi dobrá, nabitá napětím a na konci byli všichni odměněni různými cenami. Nejhodnotnější cenu - obrovské pánské náramkové hodinky - vhodné například na rozbíjení hlavy - si z loterie odnesl jeden z hostů. Současně s dětmi přijel autobus poutníků z Prakšíc. Měli mši, posezení, navštívili několik ostravských farností a nové kostely...

Večer kolem 17.00 přišli zase dospělí (asi 11 lidí), aby si i oni změřili hladinu adrenalinu v krvi a potili se v horkém křesle bibliónáře. I tady vládla dobrá atmosféra. Paní Kořistková se dostala až ke 14. otázce a pan Korpas ke 12. Soutěžní atmosféru oživilo 2x volání skutečným „přátelům na telefoně“.

Večer přijela děcka z Adělské Hory na podzimní výlet.

(Martin)

Pozdrav od chrámového sboru farnosti Vítkov

V říjnu tohoto roku pozval P. Jan Larisch náš chrámový sbor z Vítkova, abychom zazpívali při mši svaté ve svinovském kostele na svátek Všech svatých.

P. Jan Larisch má k našemu městu bližší vztah nejen proto, že tu studoval na gymnáziu a že zde bydlí jeho teta, ale také proto, že tu má pár přátel a kamarádů.

Náš sbor zpívá jako doprovod při liturgii většinou o Velikonocích nebo o Vánocích, někdy zpíváme také na svatbách a na festivalech duchovní a chrámové hudby. Ve svinovském kostele Krista Krále se nám zpívalo dobře. Kostel má dobrou akustiku. Ovšem nestává se nám, že by nás někde „za zpěv“ uhostili tak, jak se nám to stalo po mši svaté na svinovské faře. Příjemná paní s úsměvem obsluhovala asi 25 členů našeho sboru a chutnalo všem. Jak těm nejmladším desetiletým, tak těm nejstarším osmdesátiletým. Děkujeme za pozvání, za to, že jsem si mohli u Vás zazpívat a taky díky za pěkné posezení na faře u vás!

(Jana Satková, chrámový sbor Vítkov)

PS: Ta příjemná paní s úsměvem byla paní Pavla Dluhošová a její pomocník byl syn Jiří Dluhoš. Ten asi pro „drobnou a nenápadnou“ postavu zůstal nepovšimnut...? Oběma ale i všem dalším spolupracovníkům patří velké poděkování. *(o.Jan)*

Ó, Vánoce, ó, Vánoce...

Tyto svátky připadají sice až na konec prosince, ale hypermarkety - moderní chrámy a betlémy konzumu - nám je připomínají již v říjnu. V určitém směru mají pravdu. Vánoce bychom si měli připomínat vlastně po celý rok, protože představují velký dar pro všechny a pro všechnen čas. Jen těch koled by mělo být trochu méně. Koledy jsou totiž velmi krásné, takže by nám neměly zevšednět. Dopřejme si je tedy skutečně až k Vánocům. Zato obdarovávat se můžeme po celý rok. Nepotřebujeme k tomu ani mnoho peněz. Stačí k tomu trochu vlídnosti, úsměv, upřímně podaná ruka, snaha vyslechnout, porozumět a vytvořit hezký vztah k lidem, které potkáváme... Od ledna až do prosince! Ne obráceně! Zkusili jste to někdy?

Ihned po Vánocích si můžeme připomenout svátek Tří králů. Tři mudrci z Orientu se před dvěma tisíci lety dozví, že se někde na Zemi událo něco mimořádného. K objasnění této záhady je má přivést velmi jasný objekt na obloze. Rozhodnou se, že půjdou za jeho světlem. Nakonec dojdou do místa, kde naleznou v chudobě narozené dítě.

Zbožná legenda? Tak může reagovat mnohý moderní a pochybovačný člověk. Nebo jde o odvěkou touhu lidských bytostí poznat pravdu, objevit smysl života a tak pochopit i poselství Vánoc? Nabídka je to bezesporu skvělá. Neměli bychom se také vydat na cestu do Betléma hledat Dítě?

(L.Ž.)

Poutníci od Krista Krále z Prakšic ve Svinově

Dne 17. listopadu 2005 nás – naši farnost navštívil poutní zájezd z farnosti Krista Krále z Prakšic u Uherského Brodu. Společně jsme v našem kostele Krista Krále prožili mši sv. a následně naši farníci přichystali pro Prakšičany na faře pohoštění. V družné zábavě jsme strávili obědovou přestávku. Pak pod vedením našeho o. Jana Larische spolu s jejich farářem a zároveň Uhersko-Brodským děkanem Františkem Králem putovali dále. Navštívili jsme stavbu nového kostela (? sv. Jana Pavla II. ?) v Zábřehu, kostel sv. Pavla ve Vítkovicích, kostel Panny Marie Královny v Mariánských Horách a pouť jsem ukončili v kostele sv. Václava v Moravské Ostravě.

Když jsme se loučili, zazněla od Prakšičanů pozvánka na farní ples do Prakšic. Ten se koná 11. února 2006 a už na nás těšijóu!!!!

(...)

Svatováclavský hudební festival ve Svinově

Ve svinovském kostele nejsou dobré koncerty žádnou vzácností, ale ten, který se konal 7. října 2005 v rámci II. Svatováclavského hudebního festivalu, byl opravdu vynikající. Oba umělci – varhaník pan Petr Rajnocha a flétnistka paní Šárka Trompé – Burdová – jsou přes své mládí zkušenými umělci. I rozsah jejich programu – od barokní J. S. Bacha a G. F. Tellemanna přes romantického Kličku po moderního Jehana Alaina a Jana Nováka – jasně prokázal vyzrálost jejich uměleckého projevu.

Svinovští občané byli jistě překvapeni velikou účastí posluchačů a nádherně znějícími varhanami. Málokdy se takto předvedou v plné kráse a lesku.

Myslím, že ještě dlouho všem zněla v duchu fantazie na symfonickou báseň Vyšehrad a Improvizace na svatováclavský chorál.

Ať se tedy svatý Václav přimlouvá za všechny posluchače i umělce.

(Marie Žídková)

Vzpomínka na dovolenou

Na konci prázdnin jsme odjeli na dovolenou do Chorvatska. Byla neděle odpoledne a my jsme vyšli na prohlídku malého přímořského městečka. Cestou podél moře jsme najednou uslyšeli zpěv. V nedalekém borovém lese stál malý kostelíček a tam se právě konala nedělní bohoslužba. Houf lidí stál venku, a tak jsme se k nim přidali. Jak jsme později zjistili, kostel byl zasvěcen Panně Marii.

Od té doby jsme se zde denně po večerní procházce nezapomněli zastavit, abychom si vyprosili ochranu Matky Boží zvláště po dobu naší cesty domů.

(S. M.)

O kráse žen nevázně i vážně

Dáma stojí před zrcadlem a ptá se:

„Pověz mi, zrcadlo, která žena na světě je nejkrásnější?“

„Ustup stranou, nevidím přes Tebe,“ odpoví zrcadlo.

A nyní vážně.

Která žena je nejkrásnější? Každá, která se umí hezky usmát.

A který úsměv je nejkrásnější? Ten přes slzy...

(L.Ž.)

Výlet do Spálova

Dne 25.10. jsme se zúčastnili výletu do Spálova. Na nádraží se nás sešlo 10 i s Martinem, který nám celou akci připravil. Jeli jsme vlakem i autobusem. Na chatu jsme přijeli kolem 19.hod. Brzy za námi dojela Radka, která nám donesla zavazadla a udělala nám chutnou večeři. Večer jsme se dívali na film a hned na to nám Martin pověděl horor. Ráno jsme vyrazili k Panně Marii vytesané ve skále. Než jsme se vrátili zpět do chaty, v lese jsme si postavili domečky z různých přírodnin. Po obědě jsme cvičili divadlo Pinokio a pak jsme ještě na chvíli vyšli ven zahrát si fotbal a schovku. Večer nás ještě čekal tzv. „čertík“ - vypadalo to tak, že se nad ohněm objevil ještě jeden. Potom nás čekala stezka odvahy. Martin nám před tím vyprávěl horory, aby jsme se všichni báli a pak se málokdo odvážil jít sám... My, kteří jsme byli odvážní, jsme zjistili, že to vlastně nic nebylo, stačilo jenom potlačit strach. Po stezce jsme si zahráli Carcassonne a šli jsme spát (kolem 02.00). Ve čtvrtek, před odjezdem jsme si všichni zahráli ještě pár her a nedalo se nic dělat, museli jsme jet domů.

Celá akce se mi moc líbila a ten kdo váhal, jestli má jet, rozhodně o hodně přišel...

(Kája)

Radvanický superschol

Minulý týden v sobotu 12.11. se naše malá scholička zúčastnila přehlídky „Radvanický superschol“. Cvičili jsme písničky ještě v ten den a v 13.00 jsme se všichni sešli před kostelem a teda že se pojedje. Cestou tam jsme byly všechny veselé, hlavně když nás Martin Bárta tak skvěle pobavil při jízdě.

Brzy nás však humor přešel, když jsme viděly, jaká je všude přesila. Byly jsme ze všech nejmladší a také bylo nás nejmíň (a neměli jsme Petru!). Proto, když jsme vystupovaly, měly jsme pořádnou trému. Ale povedlo se nám to překonat a dá se říct, že jsme si při zpěvu neudělaly žádnou ostudu. Skoro všechny písničky se nám povedly, kromě té poslední. Jako cenu jsme si odnesly památnou listinu a hliněný houslový klíč.

Po akci nás otec Jan pozval na pohár zmrzky, který stál za to... Moc se nám to líbilo a jsme rády, že jsme se takové akce zúčastnily.

(malá scholička)

Maltézská pomoc v Ostravě

Maltézská pomoc je obecně prospěšnou společností (o.p.s.) založenou Českým velkopřevorstvím suverénního řádu maltézských rytířů. Rytíři se ve své více než 900 let dlouhé historii snažili a stále snaží plnit řádové heslo „Tutio fidei et obsequium pauperum“ – „obrana víry a služba trpícím“ a právě Maltézská pomoc má být nástrojem řádu pro charitativní a humanitární činnost. Řád také provozuje vlastní záchranné sbory Malteser International, které bývají nasazovány při humanitárních katastrofách, jako například záplavy v Asii způsobené vlnami Tsunami nebo při pomoci obětem a obnově asijských zemí po nedávném zemětřesení.

Maltézská pomoc má v České republice svá diecézní a sociální centra, z toho jedno z nich právě vzniká i v Ostravě. Práce Maltézské pomoci je postavena především na dobrovolnické službě, při které její členové pracují na realizaci jednotlivých projektů, jako je například setkávání se sociálně potřebnými občany, adopce osamocенých seniorů, dopisování s vězni, pomoc rodinám pečujícím o nemocné s Alzheimerovou nemocí a další. Významnou činností je také zajišťování zdravotních dozorů při různých kulturních, společenských a náboženských akcích, kde vyškolení zdravotníci a lékaři poskytují první pomoc.

Ostravské diecézní centrum je na počátku své činnosti a proto nyní zajišťujeme základní podmínky pro jeho fungování. K tomu patří nábor dobrovolníků, zajištění místnosti pro kancelář a finančních prostředků pro její chod, navazování kontaktů s podobnými organizacemi v regionu a informování veřejnosti skrze sdělovací prostředky. Jako každá charitativní a humanitární činnost, tak i práce Maltézské pomoci se neobejde bez pomoci lidí, kteří nemyslí jen na sebe. Proto bych chtěl požádat všechny farníky, kteří mohou pomoci buď dobrovolnickou prací nebo finančními prostředky (popřípadě kontaktem na sponzora), aby se na mě obrátili. Zároveň rád zodpovím i případné dotazy.

(Vladimír Kružík)

tel. 602 75 99 28

(e-mail: vkruzik@doo.cz)

Díky

Jednu zářijovou neděli jsme děkovali Pánu za zdar letošní úrody. Víme, že ne všude a všem je dopřáno vzdát dík.

Děkujeme ale také za práci rukou těch, kteří nám zprostředkovali vnímat krásu přírody jak zrakem, tak srdcem.

(S.P.)

Pastorační plán na období advent – Vánoce 2005-06

Adventní program:

- 1. neděle adventní První přespání na faře (pro děti) z pátku na sobotu 2.-3. 12.
- 2. neděle adventní (4. 12.): možná přijde i Mikuláš.
- 7.12. v 18 hod.: rozsvícení vánočního stromu před kostelem (připravuje ÚMObs)
- 9.12. od 15 hod.: zdobení perníků ve farním sále (připravuje Unie katolických žen)
- 3. neděle adventní (11.12.): adventní turnaj ve stolním tenise – farní sál od 14.00 hod.
- Druhé adventní bdění a přespání na faře (pro děti) z pátku na sobotu 16.–17. 12.
- Pátek – sobota 16. – 17. 12.: brigáda na stavění stromků a vánoční výzdobu

Vánoční program:

- 24. prosince (sobota): Štědrý den
15.00 hod. otvírání betléma (možnost betlémského světla)
24.00 hod. slavná půlnoční mše sv. se sborovým zpěvem mše Hej mistře
- 25. prosince (neděle): slavnost Narození Ježíše Krista
8.00 a 10.00 hod. slavná mše sv.
- 26. prosince (pondělí): svátek sv. Štěpána
8.00 hod. mše sv.
- 31. prosince (sobota): sv. Silvestra (poslední den roku 2005)
15.30 hod. mše sv. na poděkování za uplynulý rok 2005
- 1. ledna (neděle) 2006 – slavnost Matky Boží Panny Marie (Nový rok)
8.00 a 10.00 mše sv.
- 6. ledna (pátek): slavnost Zjevení Páně (svátek Tří králů)
17.30 hod. mše sv. (svěcení vody, křídly a kadidla)
- 8. ledna (neděle): svátek Křtu Páně (závěr vánočního období)
8.00 hod. mše sv.,
10.00 hod. mše sv. se sborovým zpěvem (spojené sbory z Polanky) za všechny pokřtěné v uplynulém roce 2005

Betlémské světlo bude v kostele u betléma:

- na Štědrý den (24.12.) od 15.00 hod.
- na Boží narození (25.12.) s výjimkou bohoslužeb po celý den

Tradiční svatojánský výlet na Jistebnické rybníky: 27.12. sraz u fary v 8.30 hod.

Obnova manželských slibů proběhne:

- v pátek 30.12. na svátek Svaté Rodiny při mši sv. v 17.30 hod.
- v neděli 1. 1. o slavnosti Matky Boží Panny Marie při mši sv. v 8.00 a 10.00 hod.

Rodinný pětiboj: sobota 7. ledna 15.00 hod.

Koncerty:

- středa 15. prosince: adventní koncert ZUŠ a ZŠ Svinov v 18.00 hod.

Sbírka:

- 3. neděle adventní sbírka na adoptivního chlapce

Další program:

- Týden 18. – 25.1. týden modliteb za jednotu křesťanů
- Pátek 10.2. společné udělování svátosti nemocných